

Θά σοῦ πάει καλά ὅλη ἡ χρονιά, ὄχι ἂν μεθᾶς τήν πρώτη τοῦ μηνός, ἀλλά ἂν καί τήν πρώτη τοῦ μηνός καί κάθε μέρα κάνεις αὐτά πού ἀρέσουν στόν Θεό. Διότι ἡ ἡμέρα γίνεται κακή ἢ καλή ὄχι ἀπό τή δική της φύση, ἀφοῦ δέν διαφέρει ἡ μιά μέρα ἀπό τήν ἄλλη, ἀλλά ἀπό τή δική μας ἐπιμέλεια ἢ ραθυμία.

Ἄν κάνεις τήν ἀρετή, σοῦ ἐγίνε καλή ἡ μέρα. Ἄν κάνεις τήν ἀμαρτία, ἐγίνε κακή καί γεμάτη κόλαση. Ἄν ἐμβαθύνεις σ' αὐτά κί ἔχεις αὐτές τίς διαθέσεις, θά ἔχεις καλή ὅλη τή χρονιά κάνοντας κάθε μέρα προσευχές, ἐλεημοσύνες. Ἄν ὅμως ἀμελεῖς τήν προσωπική σου ἀρετή κί ἐμπιστεύεσαι τήν εὐφροσύνη τῆς ψυχῆς σου στίς ἀρχές τῶν μηνῶν καί στούς ἀριθμούς τῶν ἡμερῶν, θά ἐρημωθεῖς ἀπ' ὅλα τά ἀγαθά σου.

Αὐτό, λοιπόν, ἐπειδή τό ἀντιλήφθηκε ὁ διάβολος κί ἐπειδή φροντίζει νά καταλύσει τοὺς κόπους μας γιά τήν ἀρετή καί νά σβῆσει τήν προθυμία τῆς ψυχῆς, μᾶς ἐμαθε νά βάζουμε στίς μέρες τήν ἐτικέτα τῆς εὐτυχίας ἢ τῆς δυστυχίας. Ἐνας πού ἐπέισε τόν εἰαυτό του ὅτι ἡ ἡμέρα εἶναι κακή ἢ καλή, ὄυτε στήν κακή θά φροντίσει γιά καλά ἔργα, διότι τάχα ἄδικα τά κάνει ὅλα καί χωρίς σέ τίποτα νά ὠφελῆσει, ἐξαιτίας τῆς κακορριζικῆς ἡμέρας· ὄυτε στήν καλή πάλι θά τό κάνει αὐτό, διότι τάχα σέ τίποτα δέν τόν ἐμποδίζει ἡ προσωπική του ραθυμία, ἐξαιτίας τῆς καλορριζικῆς ἡμέρας, κί ἔτσι καί ἀπό τίς δύο πλευρές θά προδώσει τή σωτηρία του. Κί ἄλλοτε μὲν διότι δῆθεν ἀνώφελα κοπιάζει, ἄλλοτε διότι δῆθεν περιττά, θά ζήσει μέσα στήν ἀργία καί τήν πονηριά. Γνωρίζοντας, λοιπόν, αὐτό πρέπει νά ἀποφεύγουμε τίς μεθοδεῖες τοῦ διαβόλου καί νά βγάλουμε ἀπό τό νοῦ μας αὐτήν τήν ἰδέα καί νά μὴ προσέχουμε τίς μέρες ὄυτε νά μισοῦμε τή μιά καί ν' ἀγαποῦμε τήν ἄλλη...

Ὁ χριστιανός δέν πρέπει νά γιορτάζει μόνο μῆνες ὄυτε πρωτομηνιές ὄυτε Κυριακές, ἀλλά σ'

Όλη του τη ζωή νά' έχει τή γιορτή πού τοῦ πρέπει. Καί ποιά γιορτή τοῦ πρέπει; Ἄς ἀκούσουμε τόν Παῦλο πού λέει· «Ὡστε εὐορτάζωμεν μή ἐν ζύμη παλαιᾷ, μηδέ ἐν ζύμη κακίας καί πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις ἐλικρινείας καί ἀληθείας» (Α' Κο 5,8).

Ὅταν λοιπόν ἔχεις καθαρή τή συνείδηση, ἔχεις πάντα γιορτή· τρέφεται μέ καλές ἐλπίδες καί ἐντρυφᾷ στήν προσδοκία τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· ὅπως, ὅταν δέν ἔχεις παρρησία κι ἔχεις πέσει σέ πολλά ἀμαρτήματα, ἀκόμη κι ἂν εἶναι μύριες γιορτές καί πανηγύρια δέν θά 'σαι σέ καθόλου καλύτερη θέση ἀπό ἐκείνους πού πενθοῦν. Διότι, τί ὄφελος ἔχω ἐγώ ἀπό τή λαμπρή μέρα, ὅταν τήν ψυχή μου τή σκοτίζει ἡ συνείδηση;

Ἄν λοιπόν θέλεις νά 'χεις καί κάποιο κέρδος ἀπό τήν πρωτομηνιά, κάνε τό ἐξῆς. Ὅταν βλέπεις ὅτι συμπληρώθηκε ὁ χρόνος, εὐχαρίστησε τόν Κύριο, διότι σέ' ἔβαλε σ' αὐτήν τήν περίοδο τῶν ἐτῶν. Δημιούργησε κατάνυξη στήν καρδιά σου, ξαναλογάρισε τόν χρόνο τῆς ζωῆς σου, πές στόν εἰαυτό σου· Οἱ μέρες τρέχουν καί περνοῦν, τά χρόνια συμπληρώνονται, πολύ μέρος τοῦ δρόμου προχωρήσαμε! Ἄραγε τί καλό κάναμε; Μήπως ἄραγε φύγουμε ἀπό δῶ' ἀδειοί κι ἀπογυμνωμένοι ἀπό κάθε ἀρετή; Τό δικαστήριο εἶναι κοντά, ἡ ζωή μας τρέχει πρὸς τό γῆρας.

Ἰω. Χρυσοστόμου, Λόγος ἐν ταῖς Καλάνδαις, PG 48,955-956.

Αναδημοσίευση ἀπό:

http://aktines.blogspot.com/2009/12/blog-post_9673.html